

Slags Bekendtgørelser, hvori det er meget almindeligt, at den, der overdrager sin Forretning til en anden, først bekendtgør dette, og at dernæst den, der har overtaget Forretningen, ligeledes bekendtgør det. Det er vist ogsaa med Hensyn til denne Bekendtgørelse tvivlsomt, om det har været berettiget at tage den, netop som Følge af den Form, den havde, men det er dog efter min Mening mere tvivlsomt, om man ikke skulde have taget denne Bekendtgørelse, medens det selvfølgelig er fuldstændig uberettiget, at man har taget den førstnævnte.

Jeg har ikke villet undlade at give disse Oplysninger og haaber, at det ærede Medlem vil være tilfreds med, at Sagen er bleven undersøgt, og med det Resultat, jeg her har udviklet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Inden jeg slutter Mødet, skal jeg give Ordet til Ministeren for Handel og Søfart, for at han kan fremsætte det i Begyndelsen af Mødet anmeldte Forslag til Lov om Ændringer i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning i Sølov af 1. April 1892.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Det Lovforslag, jeg herved skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, drejer sig om Ændringer i den bestaaende Sølov vedrørende Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning til Søs. Dette Forslag er i og for sig oprindelig baseret paa de Konventioner, der ere vedtagne paa den internationale Brysselerkonference i 1910. Sikkert alle de Herrer ere bekendte med den store Udvikling, der har fundet Sted i Retning af at træffe internationale Bestemmelser saavel for Handel som for Søfart paa de Omraader, hvor saadanne Bestemmelser overhovedet kunne træffes. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at foruden den nys nævnte Konvention fra Brysselerkonferencen har der yderligere i 1911 været afholdt en Konference angaaende Rederansvaret og Søpanteretten. Endvidere har der nylig i Haag været afholdt en Kongres angaaende Vekslerrettigheder, og der

vil snarligt komme en ny Kongres angaaende Checkretten. Det viser bedst, hvor stærk den omtalte Bevægelse gaar frem, og er det utvivlsomt, at saadanne Bestemmelser ere til Gavn for de store Nationer, er det lige saa utvivlsomt, at de ere endnu mere til Gavn for en saa lille Nation som Danmark, der altid, naar den har særegne Bestemmelser, vil have vanskeligt ved at gøre disse gældende. Det foreliggende Lovforslag kræver altsaa nogle Ændringer i den bestaaende Sølov, og da Danmark, Norge og Sverige jo have nogenlunde enslydende Sølovsbestemmelser, er der allerede fremlagt tilsvarende Lovforslag baade i Sverige og i Norge, idet Forslaget, som det foreligger, er udarbejdet af den skandinaviske Kommission, der har haft til Opgave at forme denne Lovgivning for alle 3 Lande.

Angaaende Detailspørgsmaal i Lovforslaget skal jeg henvise til Bilagene, men skal dog særlig berøre § 1, der har en meget vigtig Bestemmelse, en Bestemmelse, som er ny for os, nemlig om Erstatning for Tab af Forsørger, naar Forsørgeren mister Livet ved Sammenstød til Søs. Vor nugældende Lov berettiger ikke til at kræve en saadan Erstatning for Tab af Forsørger, det foreligger der Højesteretsdom for. Men efter den nye Lov vil der altsaa ved Domstolene kunne tilkendes Enke og Børn efter den Mand, der har mistet Livet ved Sammenstød, Erstatning, enten et samlet Beløb en Gang for alle eller en aarlig Understøttelse, som Godtgørelse for Tabet af deres Forsørger. Hidtil har man, som jeg sagde, ikke kunnet gøre det undtagen i Tilfælde, hvor der forelaa strafbare Forhold, men det er jo ganske særlige Tilfælde.

Jeg skal endvidere berøre § 13. Den har den Bestemmelse, at Lovens Ikrafttræden bestemmes ved kongelig Anordning. Meningen med Loven er jo, at Danmark skal slutte sig til et Flertal af de Nationer, med hvem vi staa i intimere Søfartsforbindelse, og det vil være nødvendigt eller tilraadeligt, at Danmark noget ser Tiden an for at se, hvorledes Nationerne endelig give deres Tilslutning. I og for sig er der ikke nogen Tvivl om, at de ville gøre det — paa Brysselerkonferencen var 23 Nationer repræsenterede —, men man kan her indtage en noget afventende Holdning. Paa den anden Side vil det være af ganske overordentlig stor Betydning, at Danmark, naar det finder Øjeblikket belejligt, hurtigt kan komme med sin Tilslutning. Efter Konventionens